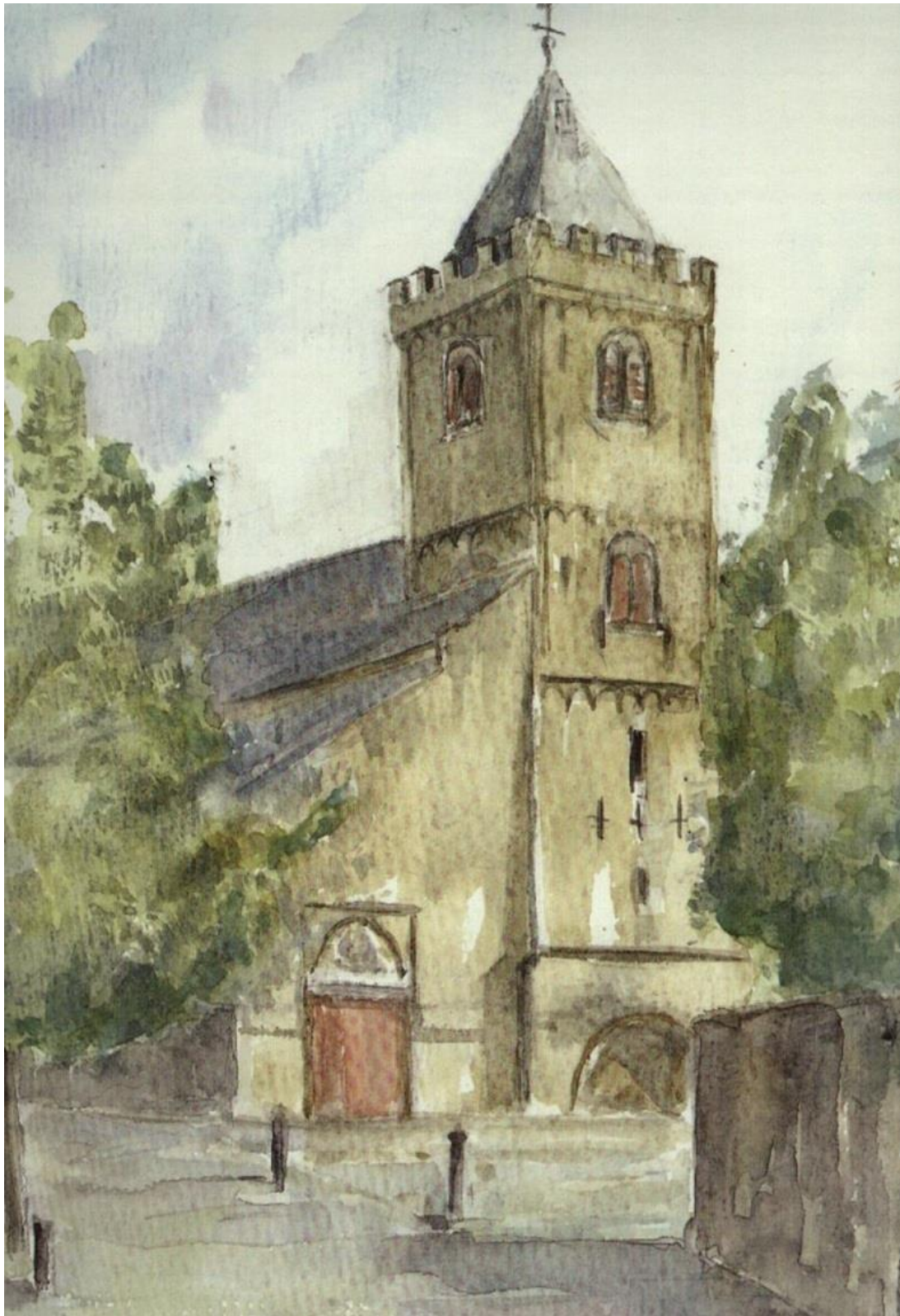

Het open Huis

Protestantse Kerk

**Kerkblad van de Protestantse
Gemeente Muiden
47^e jaargang nr. 7, 8 juli 2022**

Op school stonden ze...

Op school stonden ze geschreven,
het werkwoord hebben en het werkwoord zijn,
hiermee was tijd, was eeuwigheid gegeven,
de ene werkelijkheid, de andre schijn.

Hebben is niets, is oorlog. Is niet leven.
Is van de wereld en haar goden zijn.
Zijn is, boven die dingen uitgeheven,
vervuld worden van goddelijke pijn.

Hebben is hard. Is lichaam. Is twee borsten.
Is naar de aarde hongeren en dorsten.
Is enkel zinnen, enkel botte plicht.

Zijn is de ziel, is luisteren, is wijken,
is kind worden en naar de sterren kijken,
en daarheen langzaam worden opgelicht.

Hebben en zijn, het zijn de meest gebruikte werkwoorden in onze taal, maar vertegenwoordigen een wereld van verschil, zoals blijkt uit bovenstaand gedicht van Ed. Hoornik. De dichter zal zeker bedoeld hebben dat hebben en zijn, staan voor lichaam en geest/ziel. Idealiter vormen deze twee entiteiten een eenheid. In onze maatschappij is de aandacht voor het mentale wat ondergesneeuwd, immers alles wat bestaat zou louter materie zijn. Ook in de medische wetenschap ligt vaak, begrijpelijkerwijs, het accent op het lichaam, materie. Problemen zouden kunnen worden opgelost met medicijnen was/is het idee. Vrijdag j.l. las ik in Trouw een artikel van Jim van Os, hoogleraar psychiatrie, die tot het inzicht is gekomen dat als mensen geen of weinig verbintenis met anderen ervaren, grote problemen kunnen ontstaan. Hij stelt: "De kwaliteit van onze relaties is het fundament van ons leven". Een goed gesprek en serieuze aandacht, naast juiste medicatie, kan wonderen verrichten. Misschien ligt wat meer aandacht voor zingeving, lees ziel, in het verschiet.

Emmy Janssen

Beste gemeenteleden,

De zomer laat zich van een aangename kant zien en de vakantiekoorts heeft u misschien al te pakken.

Het lijkt erop dat corona wat op de achtergrond is geraakt, hoewel de besmettingen er niet om liegen.

Ook de Oekraïneoorlog lijkt wat weg te zakken in onze belevenis, terwijl het drama zich daar dag na dag voltrekt met alle gevolgen van dien en met onmetelijke menselijke verdriet, en uitzicht op vrede, of althans het neerleggen van de wapens, lijkt ver weg.

Maar ja, de materie hè, zie meditatie.

Het gaat er nu toch op lijken dat de komst van een nieuwe predikant werkelijkheid kan gaan worden, dat zou toch geweldig zijn?

Een nieuwe herfst en dan een nieuw geluid...

Behalve de werkzaamheden rondom het beroepingswerk, is het in kerkelijk Muiden rustig.

Wat wel en wee betreft zijn we blij dat het met Martha Eggebeen veel beter gaat, de medicatie slaat aan en het gaat de goede kant op. Ook zagen we Wim v.d. Bos weer in ons midden.

Er zijn gelukkig ook dingen die ons dankbaar stemmen.

Emmy Janssen

KERKENRAAD

De kerkenraad vergaderde op woensdag 8 juni 2022.

Na de bezinning werd de agenda gevolgd.

Totdat er een nieuwe dominee is benoemd, blijft ds. M. v. d. Sijs onze ambulant predikant.

Op zondag 5 juni, Pinksteren, was de voorganger van Muiderberg ziek en daardoor kwam de kerkelijke gemeente naar Muiden.

De dienst van Woord en Tafel werd daardoor extra feestelijk.

De werkzaamheden in de tuin van de pastorie zijn nog in volle gang.

De sleutel voor het slot in de deur van de hoofdingang van de kerk is afgebroken.

Via de gemeente Gooise Meren zal actie ondernomen worden en we hopen dat het op korte termijn opgelost kan worden (is inmiddels opgelost).

De afdrucken van de liturgie voor de kerkdienst werd tijdelijk overgenomen door Hein van Kooij.

Mariejanne de Waart (secretaris) zal de werkzaamheden voor het kerkblad tijdelijk overnemen.

De kopij voor het kerkblad kan op de gebruikelijke manier ingeleverd worden

KERKBLAD:

Mailadres blijft kerkbladgrotekerk@gmail.com en postadres is Kloosterstraat 6 – 1398 AM Muiden.

Namens de kerkenraad, Mariejanne de Waart, secretaris.

Mijn poëziealbum.

Op mijn zesde verjaardag kreeg ik het album.

Aan familie, klasgenootjes en juffen vroeg ik of ze er iets in wilden schrijven. En dat deden ze.

Zodat ik een tweede moest aanschaffen.

Persoonlijke wensen, maar ook wensen die ik toen nog niet zo goed begreep.

Als ik de wensen nu wéér lees en terug kijk op mijn leven dan denk ik: ja, toen en toen.

Maar ook vandaag en elke dag opnieuw.

Misschien heeft u ook een poëziealbum gehad of zelfs nog ergens in uw kast liggen.

Mijn oom schreef op 26 juli 1968:

Als je in nood gezeten, geen uitkomst ziet,
wil dan nooit vergeten: God verlaat je niet.

Vrees toch geen nood: 's Heeren trouw is groot,
en op 't nachtelijk duister, volgt het morgenrood.

Schoon stormen woeden, ducht toch geen kwaad,
God zal jou behoeden, je toeverlaat.

Mijn opa schreef op 4 augustus 1968:

Treed vrolijk voort op 's Heeren wegen.

Neem zijn gebod getrouw in acht.

't Wordt eindelijk alles u ten zegen
wanneer gij daarop biddend wacht.

En wie gelovig op Hem ziet

Weet zeker: Hij verlaat ons niet.

Mariejanne de Waart

Diaconie

De collecte van 10 juli is bestemd voor eigen werk.

We willen op 31 juli weer een bloemetje verzorgen voor onze 80-jarige gemeenteleden.

Het zomerbloemetje wordt altijd erg gewaardeerd en daar doen we het voor. We vragen alle gemeenteleden er 1 of 2 te bezorgen en persoonlijk aan te bieden.

Bij voorbaat onze dank.

In de zomerperiode collecteren we op 17, 24, 31 juli en 7 augustus voor ons gezamenlijk project met Muiderberg Tunafasi, dit betekent in het Swahili `We all have a place` Betteke de Gaay Fortman, al jaren betrokken bij Kerk aan Zee, is initiatiefneemster van dit project.

Het project ontstond vanuit een samenwerkingsrelatie met Gilbert Maturutsi, directeur van een organisatie in Oost Congo, die kinderen in nood steunt.

Insteek is de kwaliteit van leven, het zelfvertrouwen van kinderen met een beperking, hun ouders en de gemeenschap duurzaam te vergroten.

Deze aanpak is in Nepal inmiddels bewezen.

Het wiel wordt dus niet opnieuw uitgevonden, al zullen er in het kwetsbare en complexe land Congo een aantal dingen heel anders moeten worden aangepakt.

Uvira is een stad met 350.000 inwoners.

Er zijn in totaal 1200 kinderen en jongeren met een beperking geïdentificeerd.

Voor elk van hen is een ontwikkelingsplan gemaakt.

Er wordt intensief samengewerkt met andere organisaties, met het ziekenhuis en met de gemeente, zodat de activiteiten ook doorgaan als het project na 4 jaar is afgelopen.

Maombi is 25 jaar en heeft een fysieke beperking.

Het Tunafasiteam vond haar in Kabili, een buitenwijk van Uvira.

De driewieler die zij kreeg, maakte haar weer mobiel.

Zij rijdt er nu mee naar naales in een opleidingscentrum. Na haar opleiding wil ze kleding gaan maken en verkopen.

Daarmee kan ze financieel onafhankelijk worden.
Maar het allerbelangrijkste is haar gevoel van eigen waarde.
Elke bijdrage aan de zelfredzaamheid van Maombi en vele
andere jongeren in dit arme deel van de wereld, is welkom!

Als diaconie willen we dit project van harte bij u aanbevelen.

Namens Geeske Nauta en Jitty Meinders

Bedankjes

Wij willen heel hartelijk danken voor het mooie , feestelijke
boeket bloemen dat wij zondag 19 juni uit handen van de
familie Van Leeuwen mochten ontvangen.
Het was een grote, blij makende verrassing.

Met vriendelijke groeten,
Jacques en Annemarie de Bakker

Hartelijk dank voor het prachtig boeket bloemen dat wij op
zondag 5 juni ontvingen. Wij hebben er bijzonder van genoten.

Siny en Coen Keus

Een bloemengroet ging naar:

29 mei: fam. Valkadow uit Wit Rusland
5 juni: fam. Keus
12 juni: mevr. M. de Waart
19 juni: fam. De Bakker
26 juni: ds. M. v. d. Sijs
3 juli: fam. W. Gerritsen – van Zanten

‘Voltooid leven?’

Er zijn in Nederland ongeveer tienduizend 55-plussers die niet ernstig ziek zijn en toch een aanhoudende doodswens hebben. Hun doodswens is complex en veranderlijk en wordt versterkt door piekeren, aftakeling en eenzaamheid.

D66 kwam met een voorstel voor een voltooid-levenwet. Maar in mei jl. werd bekend dat de Raad van State zware kritiek had op het wetsvoorstel. Er waren volgens de Raad nog onvoldoende waarborgen ingebouwd die een overhaast levenseinde zouden moeten voorkomen. Ik denk dat het D66-plan voorlopig van tafel is.

Oud CDA-kamerlid Frans Jozef van der Heijden (78) maakte enkele jaren geleden samen met zijn vrouw Gonnie (76) een eind aan zijn leven. In hun overlijdensadvertentie maakten ze een statement: mensen die hun leven voltooid achten, zouden de mogelijkheid moeten hebben het te beëindigen, voordat het ‘in groot lijden en last dreigt te eindigen’.

Ook binnen politieke partijen wordt verschillend gedacht over ‘voltooid leven.’

Paul Schnabel (D66) presenteerde in 2016 het onderzoek van zijn ‘commissie van wijzen’, aan het toenmalige kabinet. De commissie adviseerde *tegen* een nieuwe wet ‘voltooid leven.’ De bestaande euthanasiewet, vindt Schnabel, biedt genoeg ruimte voor de meeste mensen die dood willen. De groep die ‘klaar met leven’ is, zonder dat ze verder ook maar iets mankeert, zou maar klein zijn. Hij vindt niet dat de overheid voor deze groep het levenseinde zou moeten regelen. Bovendien zal een ‘voltooid leven wet’ de huidige euthanasiewet van binnen uithollen.

Ik heb moeite met de term 'voltooid leven.' Met die terminologie lijkt het leven mij te veel op een project dat je kiest, of opgedragen krijgt, dat je afrondt en dan met een groen vinkje afcheckt: klaar!

Ja, mensen kunnen grote angst en weerstand hebben tegen afhankelijkheid.

En na het verlies van een partner kan het leven alle kleur hebben verloren, het sociale netwerk kan minimaal geworden zijn en de existentiële eenzaamheid (ik ben overbodig!) kan diep gevoeld worden.

Maar is dat voltooid leven? Het begrip voltooid leven veronderstelt een autonome keus van autonome mensen, maar hoe autonoom is een mens dan (nog)? Naar mijn ervaring zit er vooral de pijn: ik wil dit leven zo niet. En dat is toch anders dan: ik wil dood.

Klaar met het leven. Maar dan? We hebben het leven gekregen. We zijn verwekt, daar hadden wij geen keus in. Mag je dan, als jij er mee 'klaar' bent aan een ander vragen: nu moet jij mij helpen mijn leven te beëindigen?

En wat doet deze keuze met je kinderen, met je familie, je burens, vrienden? Wie laat je achter?

De autonome mens bestaat niet, dat is schijn. We kunnen niet zonder de ander leven.

Marjoleine de Vos schreef in de NRC over 'de kunst van het onvoltooid blijven.'

Ik citeer haar: *"Wordt het steeds moeilijker om in iets plezier te hebben als je ouder wordt? Ik weet het niet. Ik denk dat het steeds moeilijker wordt om plezier in iets te hebben als wat je doet geen enkele betekenis meer heeft voor iemand anders dan jezelf. Herinneringen ophalen in je eentje, daar word je ook niet veel vrolijker van. Erbij horen, tot het heden blijven horen, onvoltooid blijven. Dat is de kunst."*

Daar leef ik van op: onvoltooid blijven! Zo zou ik het willen, tot het einde toe levend. Het leven is nooit af en dat hoeft ook niet! Ook in de ouderdom heeft het leven een intrinsieke waarde en die hangt niet af van prestaties. Ik hoef de *Eiger Nordwand* niet te beklimmen om mee te tellen, dan niet en nu niet.

Eens in de zes weken wandel ik met een jongen met een dubbele, aangeboren handicap. Hij kan niet lopen, hij kan niet

spreken. Hij leeft en ik houd van hem. Hij ‘presteert’ niets. Hij geeft mij veel. Ik heb dat leren ontvangen. Ik loop achter zijn rolstoel en soms kijkt hij over zijn schouder stralend naar mij om. Daar ga ik van stralen. Zijn leven zal nooit voltooid zijn in de zin van het actuele politieke debat. Ik vind dat hij een rijk leven heeft en daarin laat hij mij delen.

Ik zal niet zeggen dat het makkelijk is, om oud en eenzaam te leven.

“Er is dat gevoel waar men nooit aan went, namelijk dat er niemand nieuwsgierig is naar blijde of vernietigende berichten waarmee men het huis binnenkomt. Onze Neanderthaler voorvader had vast en zeker tranen leren storten toen hij voor het eerst moest meemaken dat hij in zijn eentje moest triomferen naast de buffel die hij naar huis gesleept had en er daar niemand was met wie hij zijn jachtervaringen kon delen, aan wie hij de prooi en zijn eigen wonden kon laten zien.”

(Magda Szabo, in ‘De Deur’)

Onvoltooid blijven, dus blijven jagen op die buffel en met vallen en opstaan leren aanvaarden dat er niemand is om de prooi en de opgelopen schrammen te laten zien.

“Mijn tijden zijn in uw hand.” Psalm 31, waaraan die woorden ontleend zijn, is de psalm waaruit Jezus aan het kruis citeert: “In uw handen beveel ik mijn geest.”

Het zijn woorden waarmee hij ook de geest geeft.

Mijn tijden zijn in uw hand, dat is overgave.

Niet uit de liefde van God vallen, kome wat komt.

Sterven is geen actieve daad, je toevertrouwen aan je Schepper wel.

Psalm 31 eindigt zo:

“Allen die uw hoop vestigt op de Heer: wees sterk en houd moed.”

Dat is geen goedkope troost. Dat is een klus.

ds. Marnix van der Sijs

Protestantse Gemeente Muiden

Grote of Sint Nicolaaskerk Kerkstraat 3, 1398 AJ Muiden

Vergadergebouw Rehoboth Kloosterstraat 6

Predikant vacant email: secretarisgrotekerk@gmail.com

Tijdelijk ambuland predikant: ds. M. Th. van der Sijs
Simon Stevinweg 94, 1222 ST Hilversum
Tel. 035 6312114, marnixsijs@hotmail.com

Kerkenraad

Voorzitter mevr. E.W. Janssen-Stam
tel. 261912
e-mail: voorzitter@grotekerkmuiden.nl

Secretaris mevr. M. de Waart
tel. 785867
e-mail: secretarisgrotekerk@gmail.com

Postadres kerkenraad Kloosterstraat 6, 1398 AM, Muiden

Diaconie

Voorzitter mevr. J.H. Meinders-Rodenburg
tel. 261790
e-mail: diaconie@grotekerkmuiden.nl

College van Kerkrentmeesters

Voorzitter dhr. H. ter Beek
tel. 263411 / 06-21808268
e-mail: cvk@grotekerkmuiden.nl

Penningmeester dhr. R. van Meurs
tel. 0627330832
e-mail: penningmeester@grotekerkmuiden.nl

Website www.grotekerkmuiden.nl

Activiteiten Voor informatie over gebruik van de Grote Kerk:
kunt u mailen naar de dhr. W. Gerritsen
e-mail: verhuur@grotekerkmuiden.nl
Postadres: Kloosterstraat 6, 1398 AM Muiden.

Website www.grotekerkmuiden.nl

Rekeningnummer

Kerk **NL20RABO0343150484** t.n.v. Protestantse Gemeente te Muiden

NL66INGB0000225618 t.n.v. Protestantse Gemeente te Muiden

Diaconie **NL14RABO0343150107** t.n.v. Diaconie Protestantse Gemeente te Muiden

Het Open Huis **NL61RABO0157017222** t.n.v. Kerkblad Het Open Huis, Muiden

Drukwerk kopij e-mail: drukwerkgrotekerk@gmail.com

Abonnementenadministratie:

Het Open Huis mevr. M. Eggebeen-de Haan
tel. 0294 263427,
e-mail: kerkbladgrotekerk@gmail.com
jaarabonnement € 15,00 postabonnement inclusief frankkosten € 35,00

Inleveren kopij voor het volgende kerkblad bij: mevr. M. Eggebeen-de Haan

kerkbladgrotekerk@gmail.com

uiterlijk donderdag 28 juli 2022